

Sygn. akt: III AUa 1730/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak (spr.)

Sędziowie: SSA Lucyna Guderska

SSO del. Beata Michalska

Protokolant: st.sekr.sądowy Kamila Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2014 r. w Łodzi

sprawy **H. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o wysokość świadczenia,

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 17 lipca 2013 r., sygn. akt: V U 594/13,

oddala apelację.

Sygn. akt. III AUa 1730/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 lipca 2013 roku Sąd Okręgowy w Kaliszu oddalił odwołanie H. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. W. z dnia 1.03.2013r., którą to decyzją organ rentowy dokonał waloryzacji emerytury H. K. od 1 marca 2013r. poprzez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28.02.2013r. przez wskaźnik waloryzacji 104,00%

Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy ustalił, że zaskarżona decyzja dotyczy wyłącznie waloryzacji świadczenia od 1 marca 2013r. , która dokonana była poprzez pomnożenie wysokości emerytury przysługującej na dzień 28.02.2013r. przez wskaźnik waloryzacyjny wynoszący 104% , zatem kwestia wyliczenia emerytury na dzień 28.02.2013r. nie może w ocenie Sądu pierwszej instancji - wbrew oczekiwaniom odwołującej - stanowić przedmiotu badania w niniejszej sprawie.

Wysokość świadczenia emerytalnego H. K. na ten dzień wynosiła 2370,86zł i została ustalona w decyzji z dnia 04.02.2013r. Z kolei ta decyzja wydana została w wykonaniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24.20.2012r. wydanego w sprawie III AUa 499/11 . W w/w wyroku Sąd Apelacyjny ustalił, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury należnej H. K. wynosi 160,06%.

Kwestia prawidłowości wyliczeń zawartych w decyzji wykonującej w/w wyrok potwierdzona została w wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 26.03.2013r. w sprawie VU 289/13, którym oddalone zostało odwołanie H. K. od decyzji wykonującej wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 24.10.2012r.

Prawidłowość tego rozstrzygnięcia będzie następnie podlegała ocenie przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w sprawie III AUa 857/13, który rozpoznawać będzie apelację odwołującą się od w/w wyroku.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznał odwołanie wnioskodawczyni za nieuzasadnione.

Wskazując na treść art. 88 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy zważył, że decyzja ZUS jest prawidłowa bowiem wysokość świadczenia należnego na dzień 28.02.2013r. została zwaloryzowana o prawidłowo ustalony wskaźnik waloryzacyjny z 2013 roku tj. 104%.

Ubocznie Sąd Okręgowy wskazał, że waloryzacje dokonywane są z urzędu, a zatem w razie ewentualnej zmiany w postępowaniu apelacyjnym toczącym się w sprawie VU 289/13 wysokości świadczenia należnego na dzień 28.02.2013r. nastąpi też zwaloryzowanie nowej kwoty emerytury o w/w wskaźnik waloryzacyjny od 1 marca 2013r.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła apelacją H. K. wnosząc o jego zmianę poprzez zmianę przyjętej w decyzji waloryzacyjnej kwoty przysługującego jej świadczenia w dniu 28.02.2013 roku z 2.370,86 zł na kwotę 2500,56 zł oraz zasądzenie odsetek od wyrównania świadczenia.

W uzasadnieniu ubezpieczona podniosła, że nie kwestionuje wysokości wskaźnika waloryzacji ale wysokość przyjętego do waloryzacji świadczenia. W ocenie apelantki Sąd całkowicie pominął złożoną przez nią dokumentację płacową i błędnie ustalił wysokość przysługującego jej świadczenia na dzień 28.02.2013 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni jest niezasadna.

Sąd Okręgowy w oparciu o prawidłowo ustalony stan faktyczny sprawy, wydał trafne rozstrzygnięcie stosując prawidłowo powołane przepisy prawa materialnego.

W apelacji skarżąca nie kwestionowała przyjętego w decyzji wskaźnika waloryzacji, czy samego wyliczenia, ale ponownie wskazała na nieprawidłową zdaniem skarżacej wysokość waloryzowanego świadczenia, podnosząc że wносиła o zmianę wysokości świadczenia zgodnie ze złożoną przez nią dokumentacją płacową.

Podkreślenia wymaga, że w rozważanym stanie faktycznym, przedmiotem zaskarżonej decyzji, było ponowne obliczenie wysokości świadczenia wnioskodawczyni poprzez uwzględnienie wzrostu obliczonego w uprzedniej decyzji świadczenia emerytalnego wg obowiązującego wskaźnika waloryzacji świadczeń emerytalno rentowych. Treść decyzji organu rentowego wyznacza ramy kontroli sądowej, a zatem kontroli tej podlega prawidłowość ponownego obliczenia wysokości świadczenia z uwzględnieniem zasad waloryzacji świadczeń emerytalno rentowych.

Analiza zaskarżonej decyzji uprawnia do stwierdzenia, iż słusznie Sąd Okręgowy uznał, iż waloryzacja świadczenia wnioskodawczyni jest prawidłowa i została przeprowadzona zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.), oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie wysokości zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013 r. (Dz. U. z dnia 19 lipca 2012 r.). W niniejszej sprawie zastosowano prawidłowy wskaźnik waloryzacji z 2013 roku – wynoszący 104 % ustalony zgodnie z komunikatem Ministra Pracy i Polityki Społecznej dnia 13 lutego 2013 r. sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013 r. (M.P. z dnia 14 lutego 2013 r.) jak i wysokość świadczenia przysługującego wnioskodawczyni na dzień 28 lutego 2013 roku, ustalona decyzją organu rentowego z dnia 4 lutego 2013 roku w kwocie 2370,86 zł.

Zaskarżona decyzja z dnia 1 marca 2013 roku – jak podniesiono wyżej – stanowi zakres i przedmiot rozpoznania sądowego. Decyzja ta zapadła po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego przedmiotem i celem było ponowne ustalenie wysokości przysługującej wnioskodawczyni emerytury poprzez jej coroczne zwaloryzowanie. Natomiast w postępowaniu sądowym, wywołanym na skutek odwołania od decyzji organu sąd pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, rozstrzyga o jej prawidłowości i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477 § 2, art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} kpc). Tymczasem wnioskodawczyni w zasadzie kwestionuje wysokość emerytury podlegającej waloryzacji ustaloną decyzją organu rentowego z dnia 4.02.2013 roku. Odwołanie od tej decyzji zakończyło się prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 12 lutego 2014 roku oddalającym apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 26.03.2013r. w sprawie VU 289/13 , którym oddalone zostało odwołanie H. K. od decyzji wykonującej wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 24.10.2012r. Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku wyraźnie pokreślił, wbrew twierdzeniom apelującej, że zaskarżona decyzja z dnia 4 lutego 2014 roku zrealizowała w pełni wytyczne wynikające z wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia z dnia 24 października 2012 roku, sygn. akt III AUa 499/11, który zarówno w sentencji orzeczenia, jak i w jego uzasadnieniu określił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury na 160,06%. Taki też wskaźnik przyjęto w zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację , Sąd Apelacyjny nie podzielając zasadności zarzutów na podstawie art.385 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Przewodniczący: Sędziowie: